

"POSTUP"

The Russian Weekly Paper.

SUBSCRIPTION:

Per year \$1.50
" 6 months 75c.

All Communication should be addressed to:

"POSTUP"

The Russian Weekly Paper.

421 E. 70 St.

NEW YORK.

ПОСТУПЪ

(THE PROGRESS)

Газета для русского народа въ Америкѣ.

„ПОСТУПЪ“

выходитъ по вторнику въ четвергъ.

ПЕРЕДПЛАТА:

на цѣлый рокъ . . . \$1.50

на полъ рока . . . 75c.

Передплату и всякія дописки наложить асылати на адресъ:

"POSTUP"

The Russian Weekly Paper,

NEW YORK.

ЧИСЛО 13. НЬЮ-ІОРКЪ, 27-ГО МАРТА 1908. ГОДЪ II.

No. 13. New York, N. Y. April 9, 1908. VOL. II.

Entered as Second-Class Matter February 2, 1907 at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of Congress of March 3, 1879.

VICTOR P. HLADICK, Publisher and Editor.

ШИФКАРТЫ СТУНЯЛИ — ПО \$23.00.

Въ нашей канцеляріи можете купить шифкарты по \$23. Шифры всѣ поспѣшны отходятъ 8-го и 1-го апрѣля. Русины то встыды куповать шифкарты въ жидовъ, якъ можете купить у своего Русина.

Victor P. Hladick
59 Morris St.
Jersey City, N. J.

ПОМОЖЬТЕ НАМЪ.

Многіи изъ пріятелей народа просятъ насъ, щобъ важнѣйшіи статіи печатанными въ „Поступъ“ выпускати отдѣльно брошюрками и роздавати даромъ мѣжъ народъ. — Гадка розумная и могла бы принести много користи однакъ редакція „Поступа“ бѣдна, — и не есть въ состояніи покрыти коштывъ проектуемого изданія брошюрокъ.

Въ виду того, кланемо до тѣхъ честныхъ пріятелей русского народа, що признають важность такихъ брошюрокъ: Помогите намъ!

Изданіе такихъ брошюрокъ буде стати не много.

Тѣмъ разомъ мы хотѣли бы издати въ отдѣльной брошюрцѣ слѣд. статіи напечатаны уже въ „Поступъ“:

Открыте письмо бискупови Ортинскому; Вѣчный плачь и не понятіе рабство русского народа; Отзывъ бруклинскихъ Русиновъ и печатающуся теперь статью подъ заглавіемъ: „Уже нема уни“.

Помогите брата доброду дѣлу. Брошюрки тѣ, можуть не одному открыти очи. Газету, больша часть читателей по прочтанию кидаетъ, а книжочка остается. — Всякіи жертвы на изданіе проектуемой брошюрки, просимо посылати до редактора „Поступа“.

Ровножь просить ся интересованыхъ, щобъ написали намъ, колько книжочекъ маемъ имъ послати, щобъ мы знали, колько потребно напечатати.

КОНЕЦЪ ДѢЛО ХВАЛИТЬ.

Перше Богослуженіе въ православной русской церкви въ Бруклинѣ, Н. Ю.

Еще не такъ давно якъ Русины жили въ Бруклинѣ, Н. Ю. не хотѣли дивитися на зневагу и пониженіе русского народа римскими папами, — смѣло они явили передъ свѣтомъ, що они не рабы, и голосно крикнули: „Прочь отъ Риму! Прочь съ кровопийцами русской крови! Прочь съ фагасомъ Ортинскимъ!“ — Короткій часъ, бо только два мѣсяца отъ того Евангелія звернувшись до вѣрниковъ съ наукою о. прот. Хотовицкій. Проповѣдь свою выголосивъ о. прот. на основѣ словъ св. Евангелія: „О роде не вѣрентъ, доколь въ васъ буду; доколь терплю въ...“ Еще аще что можешъ вѣровати, вся возможна вѣрующему.“ Значеніе тѣхъ словъ Спасителя поясняетъ о. приповѣдникъ обширно. „И мѣжъ русскими народами — горюють о. Хотовицкій — есть

много такихъ маловѣрныхъ христіанъ, о которыхъ можна часу минуло, но за той короткій часъ доказали бруклинскіи Русины свой протестъ не только словомъ но и дѣломъ. Въ ихъ посѣданіи находить ся довольно велика мурована церковь, въ центрѣ мѣста — на улѣ Н. 5-ой уллицы и Бетфортъ еванѣ.

Минувшей недѣлѣ 5-го апрѣля, въ той новой православной русской церкви отбылось перше Богослуженіе, которѣ совершивъ Впр. о. прот. Хотовицкій. На Богослуженіе собралось много народа около 500—600 душъ. Подчасъ Богослуженія спѣвавъ русскій православный хоръ изъ Джерзи Сити подъ проводомъ многозаслуженного деригента г. Алексія Гр. Николина. Послѣ сказати словами Спасителя: „О роде не вѣрный“ — который усомнѣваются ся въ истинной вѣрѣ, которыи служатъ маловѣрнымъ“. Народъ съ покорю слушавъ науку пастиры истинныи отируючи мимоволѣ вытискаючи ся на верхъ слезы покаянія.

На Богослуженіи стояли въ братскихъ ознакахъ мѣстевыи братства, который головни заняли организацией новой православной падохии, а то: Бр. св. Михаила, св. Петра и Павла, Иоанна Крестителя, Женске Тов. св. Ольги, и прибавше на торжество Вр. Пресвятой Богородицы, членами которого суть включио Угорскіи Русины. — Участіе Братствъ надавало Богослуженію весьма торжественный видъ.

При укрѣненіи Богослуженія поднесъ о. Хотовицкій многолѣтствіе Братствамъ и въсьмъ чиротрудившимъ ся надъ основаніемъ новой православной падохии, послѣ чого вѣрныи ишли цѣловати св. Крестъ спѣваючи за проводомъ держисиптскихъ спѣваковъ величественныи пѣснями. На лицахъ всѣхъ малювадася радость. Мѣжъ участниками торжества было видно православныхъ Русиновъ изъ Джерзи Сити, Юнкерствъ, Бруклина и Нью-Йорку, а тоже тѣхъ бруклинскихъ Русиновъ, которыхъ „вуйко“ Подгоренскій хоче перевертнути на іезуитско-католическа папске копытко.

Послѣ Богослуженія гостинныи бруклинскіи Русины запрашали своихъ знакомыхъ въ свои дома и широко угощали. — Джерзиситскій хоръ запросивъ до себе бруклинскій обыватель г-нъ Теодоръ Кунавичъ, который мае свой властный домъ и готель 73 Н. 4 ул. Широ онъ угостивъ спѣваковъ. Бруклинскіи Русины повинни отомъ памятити и отдачиитися г-ну Кунавичу.

По обѣдѣ о 4-ой годинѣ отбылась Вечерня, которую отслуживъ о. В. Туркевичъ изъ Юнкерствъ, Н. Ю. На Вечерню собралось еще больше народу якъ на Службу Божу. На Вечерни спѣвали тоже, держисиптскіи школярѣ. И на Вечерни выголосивъ о. Туркевичъ поучаючи проповѣдь.

Бруклинскіи Русины могутъ гордиться, що ихъ праця принесла плодъ и были спокойны, що папска булла не пошкودитъ,

та що никто не буде примушавъ ихъ платити 5 процентовъ римскому фагасови.

Послѣ Вечерни тѣмчасовый организационный комитетъ мавъ мѣтингъ, на которомъ рѣшено приступити чѣмъ скорше до отворенія падохіальной школы. Тѣмъ часовымъ дяко-учителемъ выбрано г-на Червинского. Выбрано тоже колекторовъ для збиранія жертвъ на церковь. Колекторами выбраны: Сте-

фанъ Падла, Лука Тарасъ, Діонизій Кузьма, Сидоръ Сенько и Василій Вансачъ.

Горнѣть же ся бруклинскіи Русины въ свою церковь, вспомагайте ю, а колись ваши дѣточки вспомянутъ васъ добрыми словами.

Щедрость свою, бруклинскіи Русины показали уже першой недѣлѣ, бо для своей церкви зложили яко оффру \$187.27.

„НЕВИННЫЙ“ БАРАНОКЪ.

По Нью-Йорской радикальной бискупской парадѣ, Всѣ руснаки, кафтолики були велимъ рады. Що достали бискупа отъ папы „святого“ Во имени Киръ Стефа Сотера Ортинского. Велимъ страхомъ обняты попы и дякове. Изъ героевъ поробились якъ зерно макове. Трепетали предъ Ортинскимъ мовъ березы листы Мадироны, радикалы и тверды попки. Трепетали, бо не знали, хто такой Ортинскій? Чи онъ бискупъ? Чи до таке? Чи лишь фагасъ римскій? Гурей! Гурей! закричали всѣ и вся отразу, Прийшла булька, отъ папежа изъ римского граду. Прочитали, розобрали, въ газету подали. И на Стифи на Ортинскомъ добре ся познали. Зашумѣли дуги дѣсы, густии дубровы. Крикъ народа, священниковъ злость бере до крови. Чому бискупъ Стефанъ Сотеръ принявъ таки права, Якъихъ еще Русь Галицка нѣгды не знала. Чому онъ замѣстъ пастиры грае ролю ката. И пѣвечить нашу славу, хотъ и такъ проклята. Чому надягъ онъ на себе овечью шакуру И якъ ворогъ найлютейшій нищитъ нашу вѣру. Переноситъ наши овцы въ римскіи котары, И нѣбыто апостольскии носитъ шаравары, А тѣмчасомъ онъ радикалъ украинолюбецъ, Упекши ся іезуитомъ, якъ въ горшку голубецъ. Познали ся на немъ люди и зъ нимъ все сорвали. И всѣ попы кромѣ деякихъ въ Римъ протестъ послали. Той протестъ мавъ подписати самъ бискупъ Ортинскій. Однакъ сталось не подписати, епископъ Давлидскій? Лишь туманитъ онъ русскому народу голову. Що вже такихъ три протесты пославъ ойчулькови. То неправда, то есть ложь, ложко покрита. Щобъ протестъ днѣ послать, абы его свита. Тутъ зробила непомыслина поповская глава. Протеста ничъ непоможуть, така наша слава. Тѣ протеста то все одно, якъ въ стѣну горохомъ. Папа зничитъ протестъ нашъ лишь однимъ промахомъ. Онъ накаже бискупу, попикувъ накаже. И намъ братьямъ русскимъ зъ роду бульковъ очи вѣяже. Той папской завязки нѣгды не здоймемо. Якъ довго лишь изъ папами, держати будемо. Теперь власне добра дѣла, надъ тѣмъ промышляти, Якъ опеку римскихъ паповъ отъ себе прогнати. Бо потомъ якъ бискупъ Сотеръ встроитъ свои шпоны, Будемъ мати рожнии тяжкии труднии перепаны. Нужъ до дѣла русскии брати, до дѣла вставаймо. Русску назву, русску вѣру, топлати не даймо. Най уже разъ пропадеа та борьба церковна, Котра майже триста годовъ пануе несповна. Най уже разъ пронесетъ ся изъ нашихъ груди: Прочь изъ Рима та папаи, больше насъ не буде.

О. К. А.

ГОЛОСЪ РУССКОГО ПАТРИОТА ЗЪ ГАЛИЧИНЫ О ПАПСКОЙ БУЛЛИ.

Въ 11. числѣ „Правды“ умѣщено слѣд. допись:

„Коли несчастная папская булла для американской Руси появилась, то тысячи умѣвшихъ труженниковъ тревожили ся, якъ бы да видѣ киненой въ народѣ бомбы. Бо якъ бомба калѣчить и убиваетъ, такъ и необдуманная въ послѣдствіяхъ своихъ булла дѣлае то само въ отношеніи до русского „народа и его обряда. Она убиваетъ Русь, бо „сбогачаетъ римо-католицизмъ, но передъ смертію калѣчитъ, бо позволяе дѣтей миропоманія. И не дивота, що народъ двигъ головы, и спросилъ, що дѣеся и где мы?! Умный и не жадущій кривды другого скаже, що всякое животное на видѣ кривды якій-такой выдае знакъ, що бо болитъ. Но що сказати о чело-вѣцѣ разумномъ, чи онъ може быти на кривду равнодушнымъ? Нѣтъ! бо того и разумъ требуетъ, чтобы откланяти отъ себе все, що безъ причины не по-коитъ чело-вѣка, що унижаетъ его, що не лише ему, но и родниѣ, да, даже цѣлому поколѣнію шкодити може. Галицкая Русь, которая мае затворенныи уста до властію духовною, то властію мірскою, и даже тѣмъ, що суть подвластными, выжидала нетерпеливо, до чого то доведе! Выжидала, що скаже народъ свободной Америки, где нѣтъ та-кихъ путь, но и дождалася въ концѣ того, що Русь американская (не галицкая) двигла свой голосъ громогласно, чтобы стечисля бомбы, киненой въ русскій народъ въ Америкѣ. Отгомъ тотъ дался чути и у насъ, бо одинъ деканатъ выслать дѣлае слѣдуетъ протестъ, предпо-лагаючи, що то, що для Амери-ки рѣшено, по часѣ, якъ много того рода практикѣ, приѣмнитъ и для насъ. Въ той то способѣ утратили мы нашу славу, нашъ народъ, нашихъ князей — однимъ словомъ утратили мы все, чинимъ другой народъ гордится: утратили мы защитниковъ нашего обряда и попали въ такой круговоротъ, изъ которого намъ тяжело выдобраться, въ которомъ даже забываемъ на то, чѣмъ мы были а чѣмъ мы есьмо?! Чѣмъ мы были, знае тотъ, кто читаетъ русскую исторію; чѣмъ мы есьмо, то видимъ, а чѣмъ можемъ быти въ будущемъ, если не будемъ о себе дбати, того не знаемъ, но легко може прійти до того, що нестане насъ цѣлкомъ! Тому то разумно дѣлають американскіи Русины, упоминаясь о свои права, разумно дѣлають, не стра-хаются ничего, и никого, что стаетъ въ ихъ дорожѣ. Кто насъ оборонитъ?! Нѣтъ такого, якъ былъ князь Острожскій, якъ былъ гетманъ Хмельницкій; тому то мы сами должны боронитися противъ своихъ и чужихъ враговъ, которые хотять погубити насъ: мы сами должны станути въ защитѣ подоптанныхъ правъ народа. Ты американская Русе можешъ не лишь собѣ, але и намъ прійти въ помощь, коли ты громогласно подносишь свой голосъ, стиснешъ

зубы и долонь, то призадумаются враги, чи не за-далеко за-гналися, и если не поправлятъ злого, то по крайней мѣрѣ перестанутъ кривды дѣлати, бо вашъ громъ буде потрясающимъ для тѣхъ, которые нами потрясаютъ.

Тому то ваше выступленіе одушевляе и насъ и мы духомъ всегда съ вами.

Ваша „Правда“ изъ начала не хотѣла выступати враждебно противъ нашихъ враговъ, прішедшихъ до насъ, изъявляла не годование свое цѣлкомъ прілично и требовала устранения буллы, которая являеся средствомъ вынародовленія насъ; но коли то не послѣдовало, „Правда“ пошла дорогою правды и теперь указываетъ читателямъ на школу, якую булла може нанести русскому народу. Такъ поступати можна бы съ полудикими народами, несвѣдомымъ себе и не мающимъ понятія о правахъ народа, но о русскомъ народѣ въ Америкѣ въ большой части сказати того не можно, чого доказомъ хороша организациа народа, такъ въ церковномъ якъ и экономическомъ а и политическомъ направленію. Треба было напередъ знати, якій даръ и кому приноситъ, треба было знати, что Америка не Галичина, треба было знати и то, що въ Галичинѣ безъ великихъ хлопотъ вводится, то въ Америкѣ вызветъ страшную бурю, что и сталося! Вину злого наносятъ тѣ, которые насъ за народъ мають, а даже озлобляются, коли поруганный народъ оучится и при своемъ правѣ хоче лишитися. Та не бунтъ то, и не анархія, а Вы брати Русины въ Америкѣ при свѣтѣ ума беретесь до отшуканія своихъ правъ, и то вамъ свободно, бо никто не може быти равнодушнымъ по великой стратѣ, но употребляе различныхъ способовъ до отшуканія запропащеннаго своего права.

Прошу русскіи газеты перепечатати ту допись яко отвѣтъ на сотни письменныхъ запросовъ.

Щастъ Вамъ Боже — держитесь!
Сящ. Теофилъ Т. Качмарчикъ
Вѣльцарва, 1—3, 1908.”

ЩАСТЛИВОЙ ПОДОРОЖИ.

Того тыждня въ нашей канцеляріи въ Джерзи Сити купили шифкарты и потѣхал до краю: Игнатій Дзубакъ съ женою и 3 дѣтми, Иванъ Гира съ женою и 4 дѣтми, Викторъ Палубнякъ всѣ зъ Ньюварку, Н. Дж. Марія Гладикъ, Пайза Зеленьскъ. Семанъ Вѣличанскій зъ Нью-Йорку, Тимко Тхоръ зъ Бридж-порта, Конн., Иванъ Гошко, Юсефъ Арданъ изъ Вилкессъ Барре, Па., Даниль Боднарникъ съ женою изъ Трой, Н. Ю., Николай Шиманскій и Григорій Гурей изъ Бургамъ, Па. Василій Горошакъ, С. Ковтко зъ Лисоніи Конн. Всѣмъ отѣхавшимъ до края желаетъ щастливой подорожкы — въ рѣдкій градъ!

НЕМА ВЖЕ УНІІ!

Ізъ Востока, съ греческой церкви возсіялъ свѣтъ христiанской вѣры мѣжъ славянскими народами. Св. равноапостольный Кириллъ и Методій, проповѣдуячи слово Божіе мѣжъ Славянами, перевели на ихъ родную мову книги св. Писма, а также и всѣ богослужебныя книги. На той самой мовѣ совершала ся греческими священниками проповѣдь Евангелія среди русскихъ и при св. князѣ Владимірѣ, который таксамо прии́мъ христiанство. Изъ Греціи и всѣ богослужения при семъ сопровождали ся молитвами и пѣнопѣніями по обряду Восточной церкви.... По смерти св. князя Владимира, тогда русское государство почало крѣпнѣти и рости, то и православно-восточное исповѣданіе вѣры глубоко засѣлось въ основы житiя русского народа и сохраняло ся нимъ въ неизмѣнной чистотѣ и цѣлковитости и имя „русскаго“ человека нерозрывно было связане съ другимъ именемъ „православнаго“....

Тѣ самы истинны признавали ся всѣми до XVI. вѣка, т. е. до той поры, якъ вся Западная Россія, по несчастливимъ причинамъ сдѣлаза ся подвластною Литвѣ и Польцѣ и коли то враги истинной вѣры, Христiанъ выдумали прокляту унію съ Римомъ. Поцѣй и Терлецкій, епископы западно-русской державы, подписали унію и запродали русскій народъ его врагамъ. Они якъ бы то на смѣхъ просили въ грамотѣ представленной въ 1595 г. Римскому папѣ Клименту VIII, щобъ аскъ цѣлковитость восточного вѣрочученія оставити и весь православный обрядъ сохранить, а единство съ Римомъ має состояти только въ томъ, що признають папу за главу Западно-русской церкви. „Просимо“ — такъ писали они — „щобъ таинство св. причастія, якъ мы до сего часу употребляли подъ обома видами хлѣба и вина, цѣлковито и ненаруши́мо соблюдене было, равно и св. Таинство крещенія съ миропомазаніемъ безъ перемѣны или прибавки остало ся, а въ праздни́ки „Божого Тѣла“ къ крестному ходу насъ не принуждали, тако и къ освященію предъ святомъ св. Пасхи, и еще супружество священникамъ безъ перемѣны оставити“ и т. д....

Хитрому лису папѣ Клименту VIII то и треба было. И онъ не долго думаючи, 10 января того же 1595 року, издалъ для уніи першую буллу „Magnus Dominus“, въ которой и выголосивъ що „аскъ св. обряды и звычаи, якіи русскіи епископы и духовенство отъ св. отцевъ церкви греческой приияли и употребляютъ, онъ нѣтъ (т. е. русскимъ епископамъ и духовенству) своею апостольскою милостію дозволяє и разрѣшає.“

Сѣти буллѣ раскинуты... Русскій народъ хотъ и не сразу, но скоро переконали ся чимъ тоє вѣ пахне. Онъ почувъ, що та проклятая унія не єсть одно только ярмо подчиненія ся Римскому папѣ, но она посягає и на чистоту восточного вѣроисповѣданія и на истребленіе русского имени и на переходъ уніатовъ въ католичество.... И почалась страшная редигозна война и жестокости. Отважно и долго наши пра́дды воевали и бились. Многое множество пролили своей невинной крови. Многіи изъ нихъ въ мученіяхъ умерли за чистоту и цѣлость православной вѣры. И чѣмъ больше подкладало ся огня, чѣмъ выше поднималъ ся острый, тяжелый мечъ, тѣмъ смѣльшѣ выступали на бой православныя люди. Пожаръ розгорялъ ся все дужше и дужше....

Наветъ самы папы, на той пожаръ озираючи ся, за свои лысыя головы хватали ся и тѣхъ ревностныхъ поборниковъ уніи, що русскихъ людей до католичества намагалися притягнути, перестерегали, и новыми своими буллами святость и чистоту церковного греческого обряда утверждали. Такъ напр. папа Павелъ V, въ своемъ бреве: „De non mutando ritu“, 10 дек. 1615 р., якъ той котъ що аксамитною лапою мышу владити, а самъ папуры остры наготовѣ тримає, во всемъ обряды восточной церкви благословлялъ и утверждалъ и всѣмъ до уха тою буллею выголашалъ, що николи не было и не може быти желаніемъ Римской церкви, щобъ о знищеніи православія думати и до него допустити.... Папа Венедиктъ XIV, въ буллѣ „Inter plures“, отъ 2 мая 1744, тою самою людскою кровью устрашаючи ся, наказалъ строго звычайи и обряды греческой церкви соблюдать, и не допускати въ ней ніякихъ обрядовъ западной церкви, но приказати и всѣ нарушения и запровадженныя обряды возстановити угрожаючи всѣмъ наказаніемъ.... Той же самый папа Венедиктъ и другою буллею „Aliae sunt“, отъ 26 іюля 1755 року въ другій разъ свои першіи слова подтвердилъ и строго наказалъ переходити изъ уніи въ католическій обрядъ наобороте, изъ римско-католицизма въ уніатство переходити было дозволено.

Но кровь лилась все больше и больше.... Іезуиты, доминиканцы, францисканцы, базилианцы и т. под. сволочъ, получали отъ папы тайныя приказы, щобъ старали ся всѣми способами греческій обрядъ на латинскій, а русскій языкъ на польскій перевести. Той самъ папа до монастырей грамоты посылалъ, що кто монастыри буде посѣщати, тому на сѣмъ и десять лѣтъ грѣхъ отпущенныя будутъ, а ктожъ тамъ задушную „мшу“ (Богослуженіе) отправитъ, того душа отъ чистилища высвободжена буде.... И люде вѣрили и на той обманъ — шли.... Да и щожъ было робити? И тамъ, где близко бѣдной церкви стоялъ величавый, латинскій костелъ, и слышна была музыка и сѣвъ, русскій народъ съ завистью дивилъ ся на тоє, и щобы хоть чимъ-нибудь той рожкоши подражати, сталъ и у себе середину церковей, иконостасы и царские врата вымѣтовати, и въ свой греческій обрядъ латинскіи прибавки вставляти: вѣнчѣе вечерни, утренни и часовъ появились ся рожанцы, шкaплеры, годинки и разными други́и польскіи молитвословія. А послѣ и самъ русскій народъ незначко съ православія на латинство переходити зачиналъ. А кто своею волею переходити не хотѣвъ, того огнемъ и мечемъ подгоняли.

Такъ на пр. во Львовѣ, кто придерживавъ ся греческого закона, того на работы не пріймали съ магистратовъ и цеховъ разогоняли и въ подземныя ратушныи тюрьмы сажали, наказано до умеравичихъ православныхъ ходити со св. Тайнами а тѣла ихъ благочестивны промускали только тыми воротами, которыми вывожено жидовъ и Татаръ, та всяку городскую нечистоту. И не дай Боже православному человеку на улицу въ той часъ показати ся! Всѣ надъ нимъ смѣялись, всѣ его ганьбили и прозвища ему давали: схизматикъ, отцѣпенецъ, кабузникъ, собачья вѣра и проч.... Дома Божіи печатали ся, на кухенныи дома, або въ готели а то и на татарскія мечеты рентовали ся. И не разъ подлыми Полякии ырывали ся въ церковь православную съ собаками и оттуда православныхъ людей силою на улицу выганяли, а потомъ илѣзши на церковъ кресты ногами своими спыхали, а домъ Божій по одному дереву геть розметали, щобы православныи люди, не маючи своего храма, поневоли до римской вѣры склонили ся. Людей же цѣлыми селами на смерть вырѣзали, въ кайданы до стѣнъ ковали, дома и маестности до касы отбирали,

а съ монастырей духовныхъ ризы и одежду сдирали, въ бочки съ возами сажали и по землі качали, а на мѣсто ихъ уніатскихъ поповъ запроважали. Да и не только церкви, но и монастыри іезуиты до себе отбирали, и въ унію переварачали, а самыя монаховъ волоковыми батогами сѣкли и по римски ихъ оголали. А передъ правдою и софистію тѣмъ оправдывались, що яко бы сами пастыри и начальники благочестиваго духовенства своею волею тую унію прии́мали, а за ними и русскій народъ, яко овцы за слѣдомъ своихъ пастырей шли. И щобъ греко-уніатскую церковь на латинскій образецъ переправити, вздумали Поляки созвати въ 1720 году Замо́стскій Соборъ, но тая чортова справа обралъ ся „гласомъ вопіющимъ въ пустыни“. Однакъ кождый песь по своей собачей натурѣ любить зновъ на свою брвратину возвращати ся, такъ само и Поляки тайную злобу на православіе тримаючи, въ 1786 году, зновъ свой голосъ подали, щобы уніатовъ въ Польцѣ и Литвѣ совсемъ съ коренемъ вырвати и въ римскій законъ и обряды преобразити, и той самы проектъ былъ разосланъ по всѣмъ воеводствамъ, повѣтамъ а также, и на сеймъ вызванованый.

(Дальше буде)

ІЕЗУИТСКО- ПОЛЬСКО- КАТОЛИЦКО- АЙРИШСКА ПОДЛОСТЬ.

Хотѣи минути тѣи часы, коли то іезуиты католики — подъ всякими закидами изъ гробовъ выкопували тѣла умершихъ, — коли въ каждомъ человекѣ що супротивлявъ ся имъ бачили чорта и отдавали его на страшныи муки, — коли наибольша подлость іезуитовъ уважалась честнымъ дѣломъ, то однакъ не пережилася еще заплость и подлость. За примѣръ може послужити слѣд. фактъ: Минувшого тыждня померъ въ Джерзѣ Сиръ, Н. Дж., бѣдный человекъ, Андрей Чуликъ, который отъ довшого часу лежалъ хорый. Буль то человекъ побожный и коли чувъ ся близкимъ смерти, казавъ прижити православнаго священника о. Хотовицкого, который его исповѣдалъ и причастивъ св. Тайнами. По смерти запрошено о. Хотовицкого, щобы похоронитъ покойнаго. Понесе пок. належавъ до якогось польского клябу, то клябу той мавъ заняться его похорономъ. Живеньемъ жены было, щобы ей мужа похоронивъ о. Хотовицкій, который пок. сповѣдалъ. На ей просьбу секретаръ клябу — Яворскій запросивъ о. Хотовицкого, що о. Хотовицкій не откажеть. Въ вечеръ передъ похорономъ о. Хотовицкій отслуживъ Парастасъ въ домѣ засмученой жены и дробныхъ дѣточекъ. Слѣдуючого дня рано прійшовъ о. Хотовицкій отправити похоронъ. Но ледво о. Хотовицкій натягъ на себе ризы, приступивъ до него Полякъ погребникъ Шумскій и ставъ пытати ся чи онъ має „пермитъ“ хоронити покойнаго на айришскомъ католицкомъ цминтаріи. „Вѣдъ то погребника дѣло постаратись о промѣтѣ — отвѣтилъ о. Хотовицкій“. — На тоє Полякъ заявивъ, що онъ тотое, такъ може похоронити пок. на католицкомъ цминтаріи, если тѣло завезе до польского костела и якъ католицкій ксендзъ отправитъ омшу, и пойдє разомъ съ о. Хотовицкимъ на цминтарь. Розумѣ ся що такє пониженіе обурило о. Хотовицкаго и онъ рѣшительно заявилъ, що на тоє не позволитъ, щобы по смерти ляхи высмѣвались надъ русскимъ человекомъ, и подъ ніякимъ условіемъ не позволитъ щобы тѣло покойнаго несли въ костелъ. — При томъ приказавъ о. Хотовицкій погребникови, щобы постаравъ ся на илномъ цминтаріи о гробѣ. Послѣ того отслуживъ о. Хотовицкій парастасъ, тѣло пок. перенезено до православной церкви, где о. Хотовицкій начавъ служити заупокойну службу а погребникъ радъ не радъ поставилъ о гробъ на илномъ цминтаріи. Конечно тоє забрало больше часу, по о. Хотовицкій не отступивъ отъ труны, постѣ Богослуженія ославъ въ церквѣ, потѣшаючи бѣдную вдову и сирыхъ. Уже поздно по обѣдѣ прійшовъ погребникъ до церкви и забравъ трунку на цминтарь. На цминтарь поишовъ и о. Хотовицкій — где

отслуживъ чинъ погребенія, посвѣтивъ и запечатавъ гробъ.

Чи-жъ то не подлость?! Що до подобнаго робивъ своего часу украинно-радикальный попики Струтинскій въ Олифантѣ, Гал. который теперъ скитає ся вѣчный жидъ — и боитъ ся своей тѣни. Не мине певно Божя кара и тѣхъ недопѣрковъ, що хотѣли, посмѣховиско зробити надъ тѣломъ пок. Чулика.

Честъ и благодарность о. пот. Хотовицкому, що такъ по героическимъ поборовамъ фарисеевъ, который задумали робити посмѣшки надъ тѣломъ честнаго русского человека. Но нема зла щобы не вышло на добре. О. Хотовицкій, розповѣвъ о всемъ въ церквѣ, и позвавъ парохіянъ, щобы чѣмъ скорше старали ся приступити до покупи своего цминтаря. Щобъ дѣло на далеко не откладати, сейчасъ начато збирати колекту на покупку цминтаря, а ровночасно громада уполномочила о. Хотовицкаго по старатись вынайти отвѣтне мѣстце на цминтарь. Такъ, одже, держиситса православная парохія буде мати въ короткомъ часѣ свой собственный цминтарь.

НАРОДНЫЙ ПРАЗДНИКЪ НА ЛЕМКОВЩИНѢ.

Открытие читальнѣ въ Мшаной. (Изъ „Галичанина“)

„Дня 8 марта состоялось въ Мшанной, духлянского судебного округа, торжественное открытие читальни им. Мих. Качковского. Не смотря на то, що вѣсѣдвіє оттепели и разлива водъ коммуникація была затруднена, собралось на торжество много мѣстныхъ жителей и сосѣдовъ. Утѣшительнымъ явлєтс ся то, що докрестная интеллигенція явилась почти вся безъ исключенія. Торжество происходило въ большій салѣ школьного зданія. Собрание открылъ мѣстный зарѣдатель прихода о. Маріанъ Мышковскій и пригласивъ о. декана Максимиліана Дуркова изъ Ольховецъ въ председатели, управителя, школы г. Мих. П. Копчака изъ Тылявы, въ мѣстопредседатели и учителя г. Стеф. Барну изъ Барвинка въ секретари. Хорошую и обдуманую лекцію изъ исторіи Руси о просвѣтителѣхъ нашего галицко-русского народа Мих. Качковскимъ и Ил. Чауковичъ державъ громко-извѣстный въ окрестности бѣсѣдникъ о. Николай Феленчакъ изъ Полянъ. Всѣ точки программы, якъ численныи деіямиаціи, произнесенныи съ жаромъ мѣстными крестьянами старшими и молодежии обоимъ поламъ и молодежии изъ Полянъ, пѣсни, спѣттии членами хора изъ Полянъ подъ батуту неугомоннаго о. Феленчака и его достойной супруги, а ровно-же хоромъ изъ Мшанной, вышли блистательно и доставили участникамъ большое удовольствіе. На окоченіе о. председателъ воззвалъ мѣстныхъ жителей къ численному поступленію въ члены читальни и зарѣлъ къ просвѣщенію. Поздно въ ночь розойшлись участники въ своєи.“

Прим. Ред. Мшанчане живючи въ Америцѣ повинны поддерживать новоосновану читальню въ ихъ родномъ селѣ, и заохотити своихъ односельцовъ щобы горнулись до читальни — просвѣщались! Ану! Вы Мшанскіи патриоты, — Вѣтики, Броды, Шыйка, Яворниціи и др. якъ прочитаете отъ сю радость вѣсть о вашомъ родномъ селѣ, сятнѣтъ въ свой кишенѣ — жертву по возможности и другихъ попроситъ о жертвы, и собранныи гроши поплѣтъ вашимъ братьямъ — до Галичины, най за наши жертвы покуплять собѣ книжки и газеты. Мы уже напередъ кличемо: Честъ и слава тѣмъ Мшанчанамъ що займуть ся збираниемъ жертвъ на читальню, а тоже тѣмъ, що не пожалуютъ дати жертву на святу дѣль, — на просвѣщеніе русского народа.

ПОДЛОСТЬ ПОПИКА РАДИКАЛА.

Парохія въ Вонсагетѣ, Р. Ай. не маючи своего священника, запросила о. Вынарского зъ Манчестера на великодушну сповѣдь. Вправдѣ о. Вынарскій прійшовъ, но отойшовши оставивъ повно свинства, и плюгавства по собѣ. При першомъ словѣ началъ нападати на православныхъ, называючи ихъ цареславными и другими назвами, которыхъ тутъ навѣтъ не подаю. Прокинавъ тыхъ, що попереходили недавно на православіе, тай навѣтъ таку дурницію встрѣливъ, що хто только пойдє до православнаго пола до сповѣди нѣколи не може мати отпущеніе грѣховъ, а тимъ самимъ и трагитъ царство небесное, бо отпущати грѣхи мають лишь право уніатскіи священники въ имени св. ойчулька, которому по наслѣдствію отдалъ Христосъ власть и ключи. Де? Коли? Дальше говоривъ попъ, щобы ходити до польского костела закимъ достануть своего священника, бо то все рѣло, они и мы кафтолики и признаемъ за голову св. ойчулька которому самъ Христосъ давъ власть.

Незабувъ попъ и за пять процентовъ для бискупа Ортинского. Еще нѣтъ, церквѣ, еще навѣтъ грошей на церковь нѣтъ, а процентъ уже тягнутъ. Чиста Галицка экзекуція. Хотѣи нѣтъ що їсти, хотѣи зима докучає, а экзекуторъ приходитъ! и тягне зъ жерди послѣдній кожухъ не уважаючи на нѣщо. Тожъ и попъ просивъ 5 процентовъ для Ортинского, а що не було зъ отки взяти, то попики доставъ фицу.

Дня 28 с. м. отбувъ ся театръ украинского братства. Досконало врѣзали. Народъ видяти щобъ тарно граючихъ акторовъ, пѣ просту опускавъ галю и ишовъ до дому спати, махаючи на все руками. Роблено все по украински и въ имени св. ойчулька, а на концѣ заревали великимъ гласомъ: „Не пора“ и „Ще не вмерла“ и розойшли ся домовъ гармокаючи мовъ дичъ по узицяхъ.

Се образочекъ работы Ортинского и его локай, которымъ не лежить добро народа и церкви на ихъ сердцихъ, они лишь стремлять до одного: „Вольная Украина“.

Радимо вамъ попику Вынарскій не пописувати ся у насъ подобными „казаніями“ бо у насъ сердца русскіи и страшна ненавидятъ іезуитскихъ безобразіи.

Твердый Русинъ.

По що говорити.

— Жиде, коли бы ты въ шабасъ знайшовъ мѣшокъ грошей, чи ты бы подіишь ихъ?

— Ну, по що маю говорити, ані грошей не знайшовъ, ані нинѣ не шабасъ.

НЕ ДЛЯ ПСА КОВВАСА НЕ ДЛЯ КОТА САЛО.

Бискупъ Сотеръ пріймаючи въ Америку, бувъ прійнятый съ великими почестями и радие поганяскому, якъ по христiанскому звычайу. Народъ прииялъ его яко царя или пачалника Опанувала бискупа гордость, увидѣвши такъ велику масу народа особливо интеллигенціи, нѣбыто трепещущу передъ нимъ. Сейчасъ высунувъ Стефанъ свои плоны и думавъ, що однимъ своимъ заплымъ словомъ и махомъ руки повалитъ всякіи жемчуги освѣтляющіи дорогу правды, русскому народу на полъ збаламученому украинско-іезуитскому дурѣйскому. Так однакъ не стало ся. За бискупомъ прійлзла булька и доперва тая открыла народу очи.

Хотѣи бискупъ и его локай очевидно хотѣтъ вмовити въ народъ, що такая булька не существуете, що бискупъ самъ нѣчто о ней не знає, а о. Пристой галицкій козарлюга даже призначилъ ей для греко-католиковъ айришскіи, которыхъ на цѣломъ свѣтѣ нѣтъ, то всєтаки народъ не вѣритъ: Прочь!

Чому? Думаю, що найгорше доткнула руске сердце точка. забороняющая миропомазуваніе нашимъ попамъ, а друга безжизненность священниковъ.

Безжизненность священниковъ наробила дуже много клопотовъ между нами. Народъ здеморальзувавъ ся, а черезъ се и вѣра подупала. Колько то єсть самотныхъ священниковъ, которые держатъ собѣ замаскованихъ сестеръ или вдовъ по урядникахъ? Колько єсть ихъ, що по дванадцатой годинѣ въ ночи, або уже надъ раномъ вертаются до дому и идуть на перекуску, та сейчасъ въ рано встають правити Службу Божу? Колько то єсть такихъ священниковъ, що купуютъ всякіи презента дѣвчатамъ, якъ сподницѣ и другое? Сколько то єсть такихъ, що ходятъ зъ дѣвущками по циркахъ, шовахъ и балахъ? Колько то єсть такихъ, що допускають ся иншихъ грѣшныхъ рѣчей, заказуючи то самое въ церквѣ? Поново нечести и грѣха, а народъ не спитъ. Народъ видитъ все тоє и не маючи примѣра, иде туда куда его душпастыръ провадитъ. И не дивно, що нашѣи попы нарѣкають, що народъ не хоче имѣи вѣрити. Якъ можна вѣрити безвѣрнымъ?

Апостолы Христови зовуть ся. Они и проповѣдуютъ науку Христа. Они Апостолы папы и мѣсто сѣмена Христа Бога, сѣють сѣмено папское. Папу прозвали святымъ и зробили богомъ, которому большіи почести отдають якъ самому Богу. Знають они, що роблятъ, знаютъ они хто єсть папа, знаютъ хто єсть бискупъ, знаютъ що Русь, а мимо того творятъ злоє. Проклятіе на васъ въ демоны. Стефанъ тоже все знає и то превосходно, чомуже иде дорогою неправдою? Чому замѣстъ церкви пильнувати пильнує больше полѣтики? Чому замѣстъ свое любить, а чуже шанувати, робитъ противно? Своє проклинає а насъ тягне до римской кошари, де нѣтъ Бога, лишь демонъ-папа.

Вмѣсто запобѣжати тымъ безобразіямъ, то бискупъ ил чолѣ своихъ локаевъ простелєе дорогу имъ сгоршаючи народъ. А народъ коли увидитъ, що тому нѣтъ конца, возме ся до бискупа и его клєру такъ, якъ оного времени бабъ зъ Михайловки, и проженутъ на чотири вѣтры, щобы и слѣдъ по тому всему застигъ, що папы римскіи у насъ наробили.

Любочка-Украинка.

ПОПИКЪ МАКАРЪ ЗДЕЗЕН-ТИРОВАВЪ — ЗЛОДѢВЪ — ЗАКОЛОТЪ МѢЖЪ РУТЕНІЯНАМИ.

Въ таборѣ ансовійскихъ рутеніоновъ великій заколотъ. Вотаманъ Макаренко послѣ пожара церкви счезъ якъ камфора. Людскіи языки о драпуку попика вслѣяко говорятъ. — Одни говорятъ, що полинувъ онъ до Мт. Кармель где то жие слава кукаречка! що то не разъ говорила: „Гей якъ бы такъ та канапа умяла мувѣцъ, то бы то пуда оповѣдава о войцу Макарежъ.“ Теперъ, якъ зачувати, „кукаречка“ осталася сама бо каноникъ гдѣсь тоже безъ вѣсти пропавъ... Іншіи говорятъ що Макарь и съ Мт. Кармельскимъ каноникомъ пойдши до Гиму на отпустъ прохати ойцулька, щобъ онъ давъ такий „боский“ приказъ абы всѣ рутеніяны „рестельно“ платили бискупови Ортинскому 5 процентъ, бо инаци онъ николи не сплатить довогъ що въ краю наробишь купуючи собѣ бискупску шапку, палицю, реверенды, поясы, кресты, та за козацкы шапки, що то онъ въ Михайлівцѣ куповавъ для сургаиды свѣдомыхъ украинскихъ дѣвокъ. Говорять и тое, що Макара грызло дуже и тое, що не всѣ ансовійскіи парохіи слухали его бѣфелѣвъ. Будъ що будъ Макарь гдѣсь драгнувъ; Набольше жалуютъ тутъ за нимъ тѣ антикарѣ, що спирають спиритусъ и др. „гостри“ напоѣ. — На мѣстце Макара примандрувавъ вітецъ Петрівский. — Понезе рутеніяны не мають церкви, то Петрівский ходить на молитву до „Сити Галъ“. А бѣдний онъ ажъ прикро дивитись. Одна реверенда — тай только. Но Петрівский козакъ неабы якій — штудеръ ажъ ну! Изъ реверенды все зробиць. Идучи черезъ мѣсто, подвине онъ реверенду до горъ. то выглядаетъ якъ якій новомодный фракъ — ковьт. Въ мѣстѣ онъ „джентлемѣнь“, а якъ выйде за мѣсто — роспускаетъ реверенду и выглядаетъ якъ католицкій попѣ.

Того самого дня, якъ пропавъ вітецъ Макарь, вломилсь злодѣй въ шторѣ председателя отъ рутеніанской парохіи и забрали гроши зъ „реджистра“ и много товару. Хотѣли они забрати тоже желѣзну кассу (сейфъ), котору уже вынесли на улицу и хотѣли выложить на приготованный возъ, однакъ злодѣвъ увидѣла сусѣдка жидовка, начала кричати и они утѣкли. Злодѣй хотѣли тоже вломити сѣ въ мѣсто госп. Юсифа Вархоліа, однакъ коли начали ломати замкъ г-нъ Вархоліа пробудивъ ся и прогнавъ ихъ. Въ околици Ансоніи наводило теперь въ часъ безработы велике число рабустѣвъ.

Талианскіи рабонича банды — „Чорна рука“ начинае тутъ сильно терроризовати богатыхъ обывателей. Многи получили письма съ гробскою, що если рабусама не дадутъ грошей то будутъ замордованы.

Въ парохіи римскихъ дѣтискъ наставъ заколотъ. Тѣшились дѣтиска що за спалившу ся церковь получаютъ цѣлу асекурацію, однакъ асекураціи компанія сказала, що она только дастъ поправити не совсемъ спалившу ся церковь. Дѣтиска недоволены тѣмъ, нарѣкають, и проклинають то вітця Макара то свой дурный розумъ, а не оденъ до шляковъ накладе и Ортинскому.

Неподпалѣ.

Въ касарни.

Капраль: Що зробишь бы ты, коло бысь стоявъ коло пороховнѣ на вартѣ, а хтось переходивъ зъ запаленнымъ папирсомъ?

Рекрутъ: Казавъ бышь ему за разъ кинути папирса.

Капраль: А потомъ?

Рекрутъ: Потомъ я самъ докуришь бы.

ПОКАЖѢМЪ СУПОСТАТАМЪ.

На отзывъ православныхъ русскихъ Братствъ належачихъ до О. Р. Б. умѣщенный въ 9 ч. „Поступа“ еще не всѣ православны Братства прислали до мене заявленіе, що готять ся съ постановленіемъ, щобъ о. Хотовицкій, бывъшій духовникомъ и управителемъ для православныхъ членовъ О. Р. Б. Найже тѣ православны Братства, що зголосили ся, посылають карты отъ свѣдѣній нашому Духовному Управителю о. прот. Хотовицкому, 15 Е. 97 ул., Нью-Йоркъ, Н. І. Братя, православны Русины, члены О. Р. Б. не позволяютъ замаскованымъ „патріотамъ“ представляти насъ на посмѣховискъ. Покажѣмо супостатамъ, що мы умѣемо, постояти за нашу честь!

Стефанъ Падла,
83 Н. 9 ул., Бруклинъ, Н. Іо.

ЧИСЛО ЩАСТІА ПАПЫ ПІЯ Х.

Знакомъ щастія и числомъ доброй ворожбы, якъ о томъ каже самъ папа, есть для него число 9. Одного разу въ розмовѣ сказавъ папа, що число се такъ водограло ролю въ его житю, що онъ може бути певный, що на будуще оно его не заведе. Девять лѣтъ тому бувъ вонъ школьнымъ ученикомъ, 9 академикомъ, 9 діякомомъ, 9 парохомъ, 9 епископомъ, 9 патріархомъ и якъ оамъ каже, що мабути и 9 лѣтъ буде напою. Увидимъ.

Въ Варшавѣ засудивъ спогачу войсковый судъ на смерть черезъ повѣшеніе Станислава Лукасюка за належаніе до розбойничей банды и за нападъ на кассу промисловцевъ. Засуджений мавъ наречену, котра згодилася на жаданіе Лукасюка, попенчатися съ нимъ въ тюрьмѣ. По повѣнчаню Лукасюка помѣшено.

Въ одной французской мѣстечности лучила ся цѣкава пригода. Одинъ господарь справлявъ въ своему мешканю весѣлье. Мешканіе, якъ звычайно французскіи господають мѣстости ся на поверсѣ, а подъ сподомъ были хлѣвы для худобы. Отожъ подчасъ танцю заломала ся подлога и всѣ весѣльные гостѣ опинили ся въ хлѣвѣ середъ коровъ и..... безрогъ. Панда „молода“ однакъ впала якимъсь дивомъ коровѣ на хребетъ сидѣчи. Корова настрашила ся и почала утѣкати, уносячи „молоду“ на хребтѣ. По кількохъ хвильхъ упала „молода“ зъ коровы и потовкла ся, та зъ страху омыѣла. Ей знайшли далеко на поли, очутили и весѣлье загомонѣло дальше. —

Дуже лихо выразивъ ся ген. Бель о арміи американской. „Нѣмеччина могла бы“ — казавъ онъ — „скорше высадити 100,000 войска на сушу въ Нью-Йорку, якъ Америка 10,000 у Нѣмеччину, тому треба взяти ся до дѣла; зорганизувати добре армію на европейскій ладъ и завести примусову службу, такъ щобъ мати регулярну армію въ силѣ 100,000 людей въ каждомъ часѣ.“

Двохъ молодыхъ людей взяли собѣ за цѣль рабувати труповъ, щобы въ сей способъ дойти до маетки. Недавно дождали ся о одной женщины немершой тому два роки, которой мали дати до гробу богато дороговѣностей. Длятого постановили ей обработати, и въ той цѣли удали ся до гробовця, розбили гробовець, но на жалъ отримали дуже мало, бо лишь 25 франковъ за дороговѣнности. Третій парубокъ, который ихъ до сего намовивъ гадаючи, що они его ошукуютъ, выдавъ ихъ полиціи и теперь всѣ три сидятъ по арештахъ, ожидаючи слѣдства.

„ДОБРОДУШНОСТЬ“ ВАСИЛІЯНА ЧАПЛИНСКАГО.

Изъ С. Трой, Н. Іо., доносятъ: Недавно померъ тутъ Федоръ Суханчакъ, который блиско два роки лежавъ хорый и утративъ всѣ ускладаны гроши, та еще заложивъ ся. Швагеръ покойного Кон. Стержень пойшовъ до законника Чаплинского, щобъ похоронивъ умершого. Законникъ короткосказавъ: За похоронъ маете заплатити \$20. — Стержень просивъ законника щобъ мавъ милосердіе, бо покойникомъ остались дробны дѣти и жена безъ грошей въ догахъ, — но даремно. Коли издохъ шовъ день похорону, послать законникъ Чаплинский своего дяка до засмученой вдовы съ ордеромъ: „Заплатте \$20 то похоронено вазного мужа а нѣ то хоронѣтъ сами, безъ священника.“ Заплакала бѣдна вдова и сироты чуючи таке „утѣшеніе“ отъ отца духовного, и съ бѣдою пожичла \$20 и заплатила несчету законникови. — Съ повисшого може каждый переконати ся, яки ни то закланниками суть законники Василіане, которыхъ тебѣ импортуе бискупъ Ортинскій зъ краю. Въ монастири при сягаютъ они що будутъ жити въ убожествѣ, а тутъ показе ся, что за гроши и душу продали бы....

ЗАЯВЛЕНІЕ.

(Дикая напасть).

Въ 14 ч. „Свободы“ изъ 2. апрѣля с. р. якій то „Семко Матвій“ изъ Бортники, бобреекого довѣта въ Галичинѣ, взявши мене конечно за того Баландюка, который передъ 3 лѣтами былъ въ Ходоровѣ езекуторомъ податковымъ, очернилъ тѣмъ сподобомъ тяжко мене, хотя я ничего не маю вельшого съ тѣмъ Баландюкомъ, который дѣйствительно былъ въ Ходоровѣ.

Пока упомяну о мою кривду другою дорогою, заявляю слѣдующее:

„Я никогда въ Ходоровѣ или Бортникахъ не жилъ ни одного дня. — Знаю тѣ мѣстечности изъ желѣзнодорожныхъ станцій, переѣзжаючи не разъ туды въ Львовѣ. Михаила Баландюка сына Михаила и Маріи Баландюковъ изъ Настасова повѣтъ Тернополь, бывшего езекуторомъ въ Ходоровѣ, а яко такий быти може стягалъ коли податки и въ Бортникахъ, знаю лично; но съ нимъ не сношусь, хотя онъ къ сожалѣнію мой сродникъ, понеже его жена лашка, шовнистка, дочь извѣстнаго скрайного шовиниста Карделѣ изъ Тернополя, перевела его совершенно на ляха — поляка, до той степени что онъ хотя Русинъ изъ роду, будучи въ Ходоровѣ крестилъ свою дитину въ костелѣ по польскы. — То насъ роздѣляло на всегда!“

Нѣякого коваля Зендровского изъ Бортникъ не знаю; не знаю ниякой вдовы Козловской, а тѣмъ менше ей „Сташки“. Не перечу однакъ что тѣ особы могутъ быти знакомы тому Баландюкови, который жилъ въ Ходоровѣ.

Знаю натомишь что того Баландюка изъ Ходорова перенела Дирекція скарбона до Чорткова где онъ въ своей должности остаецъ до днесь, и тамъ всякіи Зендровскіи, Козловскіи и Сташки могутъ его дуже легко знайти, если мають до него якіи претенсіи. — Если бы въ томъ часѣ отъ коли я въ Америцѣ перенесли его на друге мѣстце, о томъ интересованіи могутъ легко узнать, бо що онъ до Америки не выѣхалъ, о томъ знаю изъ переписки изъ моихъ сродниками. Сына Зендровского коваля изъ Бортниковъ, прошу усердно сею публичною дорогою, если якъ пише „Семко“ онъ хоче „стринутись“ съ мною, нехай изволитъ ласкаво коли нибудь

прибути до мене, даже и съ другими которіи по словамъ „Семка“ мене „знаменито“ знаютъ, вѣсімъ имъ подаю тутъ мою адресу, если бы изъ тѣхъ людей кто прибылъ, пересвѣдчилъ бы ся самъ наочно въ якіи блудъ въ водить ихъ „Свобода“ и ей „писачи.“

Що мнѣ годѣ терпеливо зносити обиду за когось, только тому що той кто съноситъ тое само прозвище, то уже хита даже и редакція „Свободы“ признае, тому все що выйде незадолго изъ того, не буде моею виною. Въ конціи заявляю, що ѣдучи въ Америку я совершенно не спасалъ ся бѣгствомъ, о чемъ повѣдчають и не любящій мене галицкіи власти, а поѣхалъ по такимъ же самымъ жизненнымъ вопросамъ якъ примѣромъ всякій „Стежкеничъ“, „Дурковский“ и много другихъ.

Годѣ промовчати, не заявивши якъ „Семкови“ такъ Зендровскому и ихъ честной компаніи, що если они лично знаютъ того Баландюка, который былъ передъ тремя лѣтами въ Ходоровѣ, то конечно саміи признають, що онъ человекъ невеличкій ростомъ, сильній brunetъ (черноволосый и черноусый) и молоденькій; числитъ онъ теперь доперва 27 лѣтъ.

Я блондинъ, о много высшій, сильнѣйше збудованный, и числомъ полныхъ 41 лѣтъ. — Мы конечно не паристини!

Впрочемъ постараюсь, що цѣла справа выкарыуецъ, а втогдѣ нехай не гнѣвають ся тѣ, которіи учепились мене за когось то другого.

Не маю за собою ничо такого, черезъ що приходилось бы мнѣ въ Америцѣ вырекатись своего имени, того рода манипуляцію охотно отступаю „людямъ зъ свободаго табора“.

Михайл П. Баландюкъ,
401 Maple St., Мт. Кармел, Па.

ИЗЪ ИТАЛІИ.

Италійская газета „Газета дель Попольо“ подаетъ слѣдующее: Сими днями зайшовъ до павы св. ойчулька Пія Х. оденъ венеціанскій банкеръ жидъ, которого папа дуже добре знавъ. Почавъ ся розговоръ при якомъ банкеръ жидъ вспоминавъ про одного дуже добре знаного папѣ жителя Венеціи, и додавъ, що той есть такъ хорый, що ледво удержитъ ся при житю.

Для папы було се дуже прикро, тожъ коли банкеръ жидъ отходячи прощавъ ся, папа сказавъ до него ось такое: „Прошу васъ передайте хорому другу мое апостолское благословеніе.“ Жидъ выслушавъ очи и глядѣ на папу, пытаючи ся самъ себе, якъ онъ жидъ буде передавати апостолское папское благословеніе?

„Що вы хита боите ся передати мое благословеніе хорому? — Спитавъ папа.

А жидъ смѣючисъ попрашавъ папу и отойшовъ. Но чи благословеніе передавъ, того газета не подаетъ, але вже зъ сего видно, що папа не есть нѣчимъ высшимъ отъ каждого зъ насъ.

СОФОНІЙ ЗАВОРОТЮКЪ,
подорожуючий агентъ „Поступа“

ЖИТІЕ СВЯТЫХЪ БЕЗЪ КУНЦЕВИЧА СТУНІЛО О 50 ЦЕНТОВЪ.

Отъ г-на Луки Е. Сима изъ Микиспорта, Па, получила наша редакція слѣд. объявленіе:

Житіе Святыхъ за \$3.50.

Въ 12 ч. „Поступа“ вычитавъ я, що г-нъ Стефанъ Банясъ изъ Ньюарка, Н. Дж., спроваде Житіе Святыхъ по \$4.00 — и то тое самое, которе редакція „Правда“ спроваде по \$5.00. Тое самое Житіе Святыхъ я спроваду за \$3.50 по безъ образка Іосафата Кунцевича и тѣхъ картокъ на которыхъ написанъ о іезуитахъ выдуманой „святости“ проклятого мордерца — гіены — невинныхъ русскихъ православныхъ нашихъ прадѣдовъ. Тѣ картки я сейчасъ по прочитаню выдеръ и спаливъ. Може бы пан Луцкиъ, который то мордерцо Кунцевича въ упомянутомъ Ж. С-хъ такъ по іезуитски высмарывавъ купили, коли примандрували до Америки.

Гроши прошу прислати на адресъ:

Лука Е. Симъ,
3008 Гарбетт Евию,
Микиспортъ, Па.

СВОЙ ДО СВОГО!

Евгеній Балицкій.

Тел. 4072 — 79 ул.

Симъ даю поч. русской публици, братствамъ и товариствамъ до вѣдомости, що маю ПОГРЕБНИЧІИ ЦЕНТЕРЕСЪ подъ числомъ 413 Е. 70 ул., ВЪ НЬЮ-ІОРКУ.

Мѣжъ 1-ю евнеею и евню А. Поручаюсь Нью - Йорскимъ Русинамъ ласкавой памяти.

Керичѣ на весѣля, крестины и прч. у мене получите таньше, якъ у другого.

Братство свв. Ап. Петра и Павла, въ Джерси Сити, Н. Дж.

Павелъ Ступинскій, председатель; Теодоръ Цѣслякъ, заст. пред.; Романъ Ромціо, секретарь; Іосифъ Романчикъ, заст. сек.; Михайл Ковальчикъ, касиеръ; Діонизій Шмайдъ, заст. кас.

Адресъ братства:

110 Morris St., Jersey City, N. J.

Митинги отбываюся въ першу суботу по 4-мъ въ гали Іліи Тарбая,

114 Morris St., Jersey City, N. J.

ПАССАЙКСКІИ РУСИНЫ во всякихъ потребахъ якъ за шифкартами, въ справахъ нотаріальныхъ и прч. удаваться до своего русского человека:

Юрія Кокайка,
130 — 3. ул.

Кокайка посылаетъ гроши до старого краю, спроваде лоты, асекуре отъ огня и на житье.

Русины удавайтесь въ потребахъ до своего человека, бо чужихъ вспомогати — то встыдѣ.

М. Eimer & H. Bogus
200 Broadway New York, N. Y.
КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТ-СКО-НОТАРІАЛНА И ВОЙСКОВА

Канцелярія адвокатска перепроваджуе всяки справы судовы, цивильны и карны. Выробляетъ полномочества, тестаменты, контракты купна и продажи, даровизны, скрипты должнищесіи. Справы спатковны и поданія гипотичныи, выроблюванье пожичокъ гипотичныхъ и сплаченье догтовъ. Посредничество при продажи маетковъ въ краю.

Канцелярія нотаріальна займае ся легализацією всѣхъ документовъ явныхъ. Справы войсковы якъ поданія и увольненія отъ контролы и

7RED. SCHWARTZ

Кто хоче мати на Свята здоровый чистый напоѣ, най собѣ купитъ, або спровадитъ отъ старого чешского купца зъ Нью-Йорку. Его адресъ есть:

Всѣ напоѣ Шварца спроваждае впростъ зъ наилучшихъ дистилларней въ Америцѣ и въ Европѣ и длятого гварантуе, що въ напояхъ нема ніякой примѣшки, шкдливой для здоровья.

Кто заордеруе 5 галлоновъ, той не буде платити экспресъ.

Нижє поданы цѣны посвѣдчать, що за такъ ниску цѣну, за яку спроваде Шварцъ нигде танше чистого напою не можна достати.

Цѣны.

Червена или бѣла житна горѣвка \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00 за галонъ.

Джамайка румъ \$2.00, 2.50, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Краева боровничка \$4.50, 5.00, 6.00 за галонъ.

Кминкова („Кимель“) \$2.00, 2.50, 3.00 за галонъ.

Румъ бѣлый \$2.00, 3.00, 4.00, 5.00 за галонъ.

Сливовица \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Сливовица правдива краева \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Теркелица \$2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Теркелица зъ токайского винограда \$4.00, 4.50, 5.00 за галонъ.

Чистый спиритусъ зъ збожа \$3.00, 3.50 за галонъ.

Ковякъ \$2.00, 2.50, 3.00, 3.50 за галонъ.

Ковякъ правдивый францускій \$4.00, 5.00, 6.00 за галонъ.

Блекберый \$1.50, 2.00, 2.50 за галонъ.

Розолишь \$2.50, 3.00 за галонъ.

Червоне калифорнійске вино \$1.00, 1.50 за галонъ.

Бѣле \$1.00, 1.50 за галонъ.

Портъ и чери калифорнійске вино, 4-рочне \$1.75 за галонъ. Токайске вино 1.75, 2.00, 2.50 за галонъ.

Отъ Шварца спроваждаютъ люди напоѣ изъ всѣхъ сторонъ Соед. Державъ, а то длятого, що знаютъ що у него достанутъ добрый напоѣ.

ЮЛІЙ ФЕЛЬДЕШІЙ

УНГВАРЪ, УТОРЩИНА.

Продаваемъ всякого рода и цѣны служебники, евангелія (отъ \$12.00 до 400), апостолы и всѣ потребныи книги церковныи, молитвенники, молячи книжки и всякого рода писании, школьныи, поучительныи, забавныи книги, календары, матрицы и пр. и пр. — Церковныи одежды, епископскыи, іерейскыи, діаконскыи и для министрантовъ, олтярныи плахты, плащеницы, хорувны (заставы), чаши (хлѣхы), кресты, свѣчники, лампы, образы — еготовлю иконостасы —: словомъ все, что про хвалу Божу и про школу потребно, а то въ натушней цѣнѣ, найлѣпше и красиво выроблено. — Въ моей богатой зарядженной друкарнѣ, друкую книги, статуты и все потребное на каждомъ языкѣ якъ натушнее и найкрайше.

Попробуйте американскыи русскыи братья и удостовѣритесь, якъ скоро, тувно (дешево) и совѣстно обслужу васъ. Цѣнникъ съ образками зашлю на жадость каждому. Мой адресъ:

701 DEAN ST., NEW YORK, N. Y.

ЛІСТЪ ТРОХИМА

великого украинця въ Амеріці
до
Андруха Украинця въ Галліччѣ

Віснотавіи Андруху!

Чогось так видірю, ця на мене же так довго до Тебе не пишу? По перше я не мушу, а по друге я ни мав часу, бо моя фатига була потрібна при важних пунктах.

Ти читав прешні в Свободі, котру прикляти миськалі називають „Сплювачка“ що ми вваже виче втербили в Брукліні — а виче то було виче! Андруху! хай ми хавка стухне сли брешу! і я був, і насъкі єдиновік ксендз, і ридактірі, виче від Сплювачки, і саржа від Запорожа, цѣб то Союз, і трохі дітій айриских, до снѣг що нас було богацько, а що ми повфалювали страх! москвскій царь не сьміє від теперчки брати від нас податків, шизматичкій синод миськівскій не сьміє мати в Америці своїх бородачих попів, бо ми їх не хочем, крізь цѣ, що вони бунтуют нарід, бо піст посвят, миром при хресті діти музикають, і енчі такі пунта, котрих насъкі ксендзи не тое.

То правда що кацаписька купили за 16 тисяч в Брукліні собі руську церкву, а на насъкого червоного бискупа і святого воцця впили крижі — але ми мизькували, чим би то насъким читачам від Сплювачки захляпати вічі, що насъкі цибубасторимскі ідеї приходять капут. Тому ми за порадою єдинового, і втербили таке нѣбо то хвацьке виче, ми ще єдиновобіццали вчидити, але кольєра хранцузька зайшла на насъких людців, і ніхто не прийшов — тільки ни кажи цього вікому! в важній на слюзи насъкої неьки і баргирно-рипого бискупа, тай на мене. —

Ти пишеш що тутечки нам втішнісць, сли насъкій єдиновік зна добре заштудировати — та; правда що він вже по батьках одичив шевську вдачу і хоць би хто вилупив му друге воко, то він хоцьби не видів, то занюхає, де миськалі що роблять; але що то з того товаришу. — Миськалі все роблять, а ми тільки з заду свій закаламущканий гонір латаем, і то спіпаками, а не тре ти казати що сліпий більше маєє ніж шне, і латку ни туда притулять куди тра; а богацько разів і таке трапляє ця що латку присцѣбає на здоровезнім місці а дзюру зівастит.

Зрештов у приклятих анахемців миськалів кузний воріт як на злісць мударель і знавшкварити ці в писмѣ, ці в базікані щось путнього, а в нас що? Як би не я, не Бея, та два ксендзи Понятишині і Пристай, так і того харкотинне не будоб в Сплювачці що е! тай таке. Биликовни лѣтки не стало, Бабій хленну пар порцій гіркої та дідко втаравив му руку, а новов не вміє писати хоць і хвонстиков, вітець Нестір не має часу бо по цілих ночах вчит свої дітиська з цилібатничкого подруга, гимнастикни на пічких філіжанках, бо імосьць знов нездужають; вітець Макар батько макароньцького Запорожа, згортає попід, та шукає поліції сираціаніної, і впроуч пьєкиного конкурсу на дяка, навіт для голонного Кисцьє до підпису нічо не пририхтує; в каноніка жалоба, бо полька покнипула а він з роспуки драпнув аж на Вести, то так значить, як би на васъкі Віраїні, до Пацикови, і така кариате халепа.

Насъкий солодесенький виче і ридактір від Сплювачки Цукровескій змінив недавно королівскій пунт під з. „Гладик голондний“ (Гладик то є теж ридактір від кацаписької газети, за котру дістає що тижня з Росії дві шіф рублів). — Іоно правда що Гладик до насъкого ридактірі ни приходив ні разу істи, а насъкий у него ів пару неділя,

ба і в него сороці обілімни пуржонд при Сплювачці, але на що кацап дав? Ни правда? Скажи так сам! А ми ни вживаємо жадної вдѣчності, тільки хто пзнами кладе душу за цибублю і римське благословінцтво, тому ми все причепимо хвайцу латку в Сплювачці хоцьби і скільки нас годував, альбо вбирив. — В них люцькісць — а в нас ідеї: — в них сьмліньє, а в нас гантерес; — в них солідарнісць і сила, а в нас що голова то саржа і енчі розум; — в них історія, в нас тальмуд; — в них бувальщи на святисць, а ми від цого відвертаем ця бо то на насъкі мазинці за важке; — в них Біг і віра, а в нас гонір і центи; — в них любов, а в нас кулак; вони пьютот та підлості мерзят ця, а в нас цѣ найлюбшча праця.

У насъкі Січі паскуцтво фист, ми голови позвишували в доліну, тільки та кобила що збула ця каноніка, дуже втішна і голову починає здирати до горі, але що нам з кобили, коті з неї сьвідомо вкраїнка не буде. — Ти не бже на мене не видзвіруй ця, сль тільки не будемо терибити таких зробів як в Брукліні, то я буду що тижня писати до тебе. — За твої письма пьєкно тобі дзенькую, хоць цавком мп смутно, же ти аж 10 миськалів пустив до сойму, волів бис був пукнути, а не пустити.

Ци ти може підед до сповіді? бо я і насъкий ридактір ані ни думаем.

Я тільки дим радю, що теперчки царь москвскій і синод по насъких зборах, в великім клопоті і гризоті. — Бо прещінь що ми вфалили то не жарт! А апостольскій лѣпотент в Вашингтоні теж насъку справу ліпхає на передь. — Гей Андруху коби ми так могли як хочем, то було би хвайно, правда?

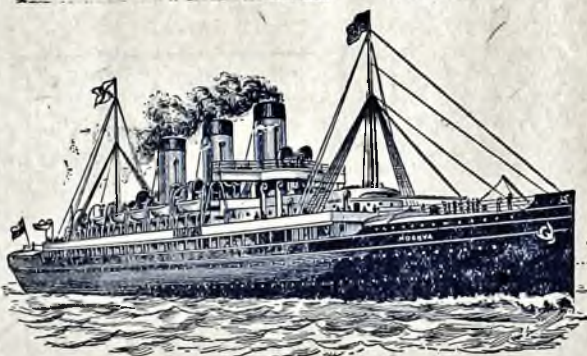
Жаль ми Ромці дуже, але теперчки ніц не можна порадити, бо палац не готовий, і капанина 5 процент теж драптава.

Напиши ми котра нога болит грабляго Шептицько? ци може тога що раз в Крехові паскудно скалчив грабля?

Цілюю тя за всі часи в саму ховку

Твій

Трохим.

ШИФКАРТЫ ПО \$24.

Повѣдомляемо нашихъ друзей и тѣхъ, що намѣряють їхати до краю, и що пишуть до насъ о цѣну шифкартъ, що шифкарты спродаемо только по 24 доллар Найблишдей экспресовый пароходъ одойде 8-го и 11-го апрѣля.

Просимъ тѣхъ, що ѣдутъ до насъ, щобъ если повѣдомля-

АГЕНТЪ „ПОСТУПА“.

Повѣдомляемо поч. читателей „Поступа“, що г-нъ Юсифъ Ференцъ изъ Нью-Йорку, есть нашъ подорожуючимъ агентомъ.

Мае онъ полное право принимать предплату за „Поступъ“ и за оголошенья, колектovati до-ти и пр.

Надѣмся, що тѣ почтенныя читатели „Поступа“, до которыхъ зайде нашъ агентъ, примутъ его и допоможутъ ему въ предпринятой работѣ.

ОГОЛОШЕНЬЕ.

Случайно и не дорого можна купити всякія церковныя рѣчи: Великіи иконы на полотнѣ для иконостаса; Хоругвы, бархатніи, шолковіи и простіи; Напрестольныя и на жертвенникъ облаченія; Подсвѣчники; Покрывала вышиты для столовъ и на аналои; Стихарики; Ризы, воздухи и проч. Пишмъ на адресу: Ambridge, Pa., P. O. Box 421 R. N. K.

КТО МАЕ НА СПРОДАЖЪ БИЗНЕСЪ

якъ салюнь, гросерню, бучерню, або

Кто хоче заложити собі новий бизнесъ на добромъ плейзу, найудастся до свого челоуѣка:

J. F. FERENC,

512 E. 70 St., Room 4, New York, N. Y.

Edw. RAAB

409 E. 70 st.

New York City.

мае добре заряджений салюнь.

На складѣ має онъ красу горѣху и вино.

Пиво въ Раба зъ далучного бровару.

И. Раабъ есть честный Словакъ и каждого Славянина честно обслужитъ. — Идѣть и переконаетсѣ.

НЬЮ-ІОРЧАНЕ.....

.....ПАМЯТАЙТЕ!

що если хотите весело забавитись при шклянцѣ свѣжого Здороваго пива: если хотите trimатисѣ девица — Своей до своего — то идѣть до своего края

АНДРЕЯ ЛЕНАРТА

401½ E. 70 ул.

Если кто-то глядає въ Нью-Йорку своихъ знакомыхъ, то найудастся до Ленарта; онъ мешкає мѣжъ Русинами довгий часъ и знає всѣхъ.

Нашъ, русскій челоуѣкъ

Иванъ Е. Гаргай

МАЕ ВЪ ФІЛІАДЕЛФІИ, ПА.
429 N 15 st.

БАНКОВИЙ ДОМЪ.

Посылає онъ гроши до Европы и всѣхъ частей свѣта.

Спродаетъ шифкарты на наилучшіи линіи до краю и зъ краю.

Асекурує отъ огня и на житѣе.

Спродаетъ лоты въ Філядельфіи и на околлиці.

Русскіи въ Філядельфіи повпнии удаватисѣ лишъ до своего русскаго челоуѣка. — Кто спомогаетъ чужихъ а не своихъ, той не есть честнымъ Русскимъ.

22 Croton Terrace

YONKERS, N. Y.

Василь Быбель зъ Йонкерсъ

онъ салону має

Пиво, вино, виску

цигары продає.

Кто хоче ся добре

честно забавити,

Радимо до него

всегда загостити.

Онъ васъ брата любы

гарненко обслужитъ,

И якъ братъ братови

у всемъ дооможетъ.

Въ нашей друкарни можна получить слѣдующи книжки:

Илюстрована Історія Руси	\$1.00
Русскіи народниі пѣсни (холомайки)	20
Декламациі Ивана Кума	20
Коляды	20
Товаришескія забавы	15
Якъ закладати сады	20
Жизнь Пресв. Богородицы	10
Що насъ губить	10
За сироту Богъ съ калитою	10
Герой изъ подъ хлоп. стрѣхи	20
Наша Історія	20
Отче нашъ	10
Сборникъ стихотвореній	25
Гальшка	25
Сироты	20
Изясненіє Божест. Литургіи	20
Сказки и розказы	10
Історія Руси	20
Повѣсти	10
Житія Святыхъ	10
Борба о душу	10
Гал. розказы	25
Онуфрій Грушкевичъ	20
Ночь	20
Иванъ Дуракъ	10
Иванъ рѣзбаръ	10
Жертвы пьянства	10
Митропол. Андрей Шептицкій	10
Первыи послы гал. Руси	10
Преп. Евфрозина	10

Кто спроведаетъ отразу за \$5.00, той получитъ 15 процентъ таньше.

Молитвословіи по рѣжной цѣнѣ, образы святыхъ изъ наилучшихъ русскихъ литографій въ Москвѣ.

СТАРОКРАЕВЫ МЕДИЦИНЫ

можно получить въ русскаго аптекаря въ Кингстонѣ, Па. Медицины спроваждаетъ онъ просто отъ найславнейшихъ докторовъ зъ краю, на всякіи слабости. Напишмъ ему що васъ болятъ, а онъ, яко старій, практичный аптекаръ, пошле медицину, котора скорше поможетъ, якъ медицина, котору дають американскіи докторы.

Листы адресуйте:

РУССКА АПТЕКА,

437 Main St., Kingston, Pa.

ДЖАНЪ МАЙЕРОВСКІЙ

83 Норт 7 Стритъ, кор. Вайтъ Ав

BROOKLYN, N. Y.

Если идете до Бруклина, то берите съ собою адресъ до Майеровскаго; в его готели знайдете крайнюю а если нѣ, то Вамъ онъ покаже, где мешкають. Майеровскій має тоже ванну галю на балъ и веселья.

P.V. Rovnianek & Co

ПОСЫЛАЕМО ГРОШЪ до всѣхъ частей свѣта скоро и безпечно.

ПРОДАЕМО ШИФКАРТЫ до краю и зъ краю по дешевыхъ цѣнахъ и на наилучшіи пароходы (шпфы).

Кто выбраеся до Америки пзъ старого краю, тѣмъ особенно ДАЕМО свою помощь.

Купуємо и перемѣняємо заграничныи гроши.

ПРИЙМАЕМО ГРОШИ до вкладки и платимо добрый процентъ.

ВКЛАДАМО ГРОШЪ до банковъ въ краю и вѣрно доручимо Вамъ вкладну книжку.

КОЛЕКТУЕМО ПЕНДУ и ДОЛГИ по всей Амеріцѣ. Удавайтесь до насъ, а всегда свое получите.

П. В. РОВНЯНЕКЪ & КО.,

25 Ave. A, Cor. 2d Street, NEW YORK.

Pittsburg, Pa. Connellsville, Pa.

612—614 Grand St. 113 W. Main St.

Кто приѣзжаетъ до Нью Йорку, най возмѣ съ собою адресъ до словенскаго Салонисты:

JOHN PENCAK,

324 East 71st Street,

Если робите веселье, то идѣть лишъ до галъ Пенцака, — бо галъ велика, а онъ яко честный челоуѣкъ словяншнъ, обслужитъ васъ честно.

Въ галл Пенцака Русскіи сходятся на митинги.

СЛОВЕНСКІИ КРАВЦЪ

Янчекъ и Игритцкій

1901 Lexington Avenue,

мѣжъ 118. и 119. улицами, НЬЮ ЙОРКЪ.

Роблять всякіи новомодныи убранья для муштинъ, по дуже дешевой цѣнѣ. — Если хотите мати добре убранье, то идѣть до нихъ, а не пожалуете.

Памятайте и знайте, что импортовану русскую водку (горѣлку) достанете только у русскаго челоуѣка

Теодора Конавича,

73 N. 4th Street, BROOKLYN, N. Y.

Онъ спродаетъ тоже русскій импортованный Спиртъ и сладкіє ликеры.

Шампанское царское вино пзъ Садовъ Россійскаго Императорскаго Министертства Удѣловъ.

Мае онъ тоже велику Галю на балы, веселья и митинги. Русскіи люди! Идѣть до своего русскаго челоуѣка!

Анонційцѣ читайте и памятайте,

що если хотите написитисѣ здороваго пива, томайскаго вина, краевой сиволицы, або закурити смачного цигара, то идѣть до

Юсифа Вархолика

160 Jersey Street, Ansonia, Conn.

Г-нъ ВАРХОЛИКЪ пошле вамъ тоже гроши, где только хочете, спродаетъ шифкарту и во всемъ дастъ добру раду, якъ честный русскій патриотъ.

Въ готели г-на Вархолика находитисѣ великій автоматичный фортепьяно, который для развеселеніи грає мелодіи найславнейшихъ композиторовъ. — Идѣть и переконаетсѣ.

Мае онъ тоже велику галю съ сценою для театральныхъ представлений, а тоже на веселья, балы и митинги. Такъ красненькѣ галъ ВАРХОЛИКОВА, мало и въ Нью Йорку знайдете.

Джерзитчане памятайте що

Илія Тарбай

114 Morris St., JERSEY CITY.

Мае за барою завсѣгда свѣжы напоѣ цигары и темперьє.

Кто женится най иде веселья робити до галъ Тарбай а онъ, яко честный русскій челоуѣкъ, каждого честного обслужитъ. Русскіи не мняйте своего!